

Protokół
ze zdalnego posiedzenia Rady Konsorcjum DARIAH-PL
w dniu 22 grudnia 2020 roku w godzinach 10:00-12:30,
które odbyło się za pomocą aplikacji ZOOM

Obecni członkowie Rady:

1. Prof. dr hab. Aleksander Bursche (Uniwersytet Warszawski) – Przewodniczący Rady Konsorcjum DARIAH-PL
2. Dr inż. Cezary Mazurek (Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe) – Z-ca przewodniczącego Rady Konsorcjum DARIAH-PL
3. Prof. PWr dr hab. inż. Maciej Piasecki (Politechnika Wrocławska)
4. Prof. ASP dr hab. Piotr Welk (Akademia Sztuk Pięknych)
5. Dr Anna Seweryn (Uniwersytet Śląski)
6. Mgr inż. Grzegorz Myrda (Instytut Historii PAN im. Tadeusza Manteuffla)
7. Prof. IPI PAN dr hab. Maciej Ogrodniczuk (Instytut Podstaw Informatyki PAN)
8. Dr Dominik Piotrowski (Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika) w zastępstwie za mgr Bożenę Bednarek-Michalską (Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu)
9. Dr Maciej Maryl (Instytut Badań Literackich PAN)
10. Prof. dr hab. Ewa Dahlig-Turek (Instytut Sztuki PAN)
11. Prof. UAM dr hab. Katarzyna Klessa (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza) w zastępstwie za Prof. dr hab. Bogumiłę Kaniewską (UAM)
12. Mgr Jakub Szprot (Uniwersytet Warszawski)
13. Prof. UMCS dr hab. Andrzej Radomski (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej)
14. Dr Paweł Kowalski (Instytut Sławistyki PAN)
15. Prof. dr hab. Adam Pawłowski (Uniwersytet Wrocławski)
16. Prof. IJP PAN dr hab. Rafał Górski (Instytut Języka Polskiego PAN)

Nieobecni członkowie Rady:

Przedstawiciel Uniwersytetu Jagiellońskiego – prof. UJ dr hab. Jan Rybicki (Uniwersytet Jagielloński)
Przedstawiciel Biblioteki Narodowej – mgr Igor Rosa
Przedstawiciel Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie – prof. dr hab. Michał Rogoż

Spoza Rady:

1. Prof. dr hab. Ewa Krogulec (Pełnomocnik Koordynatora Konsorcjum DARIAH-PL - Prorektor ds. rozwoju UW)
2. Dr Tomasz Parkoła (Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe)

3. Dominik Purchała (Przewodniczący Zespołu UW ds. DARIAH)
4. Katarzyna Staszak-Kuźma (Zespół UW ds. DARIAH)

Na początku spotkania w odpowiedzi na prośbę Przewodniczącego Rady DARIAH-PL osoby na nim zgromadzone wyraziły zgodę na nagrywanie zebrania. Następnie Przewodniczący Rady DARIAH-PL, prof. dr hab. A. Bursche ją otworzył i przedstawił Panią prof. dr hab. Ewę Krogulec, Prorektorkę Uniwersytetu Warszawskiego d.s. Rozwoju, która została nową Pełnomocniczką Koordynatora DARIAH-PL. Jest to wybitna geolożka specjalizująca się w hydrologii, autorka ok. 200 publikacji w tym zakresie, zarządzała do tej pory ok. 40 projektami badawczymi krajowymi i zagranicznymi, Przewodnicząca Komitetu Geologicznego PAN i Wiceprzewodnicząca Państwowej Rady Gospodarki Wodnej, członkini Zespołu interdyscyplinarnego ds. programu wspierania infrastruktury badawczej w ramach Funduszu Nauki i Technologii Polskiej, członkini Rady Naukowej Kampinoskiego Parku Narodowego i wielu innych instytucji. Przewodniczący Rady DARIAH-PL poznał prof. dr hab. E. Krogulec podczas przygotowywania wniosku „Cyfrowa infrastruktura badawcza dla humanistyki i nauk o sztuce DARIAH-PL” w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014-2020, Priorytet IV, Działanie 4.2: Rozwój nowoczesnej infrastruktury badawczej sektora nauki. Prof. dr hab. E. Krogulec była wtedy Dziekanem Wydziału Geologii. Wspomniany projekt otrzymał dofinansowanie i będzie realizowany na Uniwersytecie Warszawskim w Europejskim Centrum Edukacji Geologicznej w Chęcinach. Na koniec prezentacji sylwetki prof. dr hab. E. Krogulec, Przewodniczący Rady DARIAH-PL podkreślił, że jest jej bardzo dobrze znana działalność DARIAH-PL i że wspiera on rozwój konsorcjum. Podziękowawszy Pani Prorektor za udział w spotkaniu, prof. dr hab. A. Bursche poprosił ją o zabranie głosu.

Prof. dr hab. E. Krogulec wyraziła przekonanie, że dofinansowany w ramach PO IR projekt odniesie sukces, o czym mówiła na ostatnim spotkaniu Senatu Uniwersytetu Warszawskiego. Podziękowała również za włączenie Wydziału Geologii UW do projektu, wspominając przy tym, że jego część będzie realizowana w Europejskim Centrum Edukacji Geologicznej w Chęcinach. Zauważyła, że za jej kadencji jako Dziekan Wydziału Geologii ukończono budowę tego uniwersyteckiego ośrodka, w otwarciu którego uczestniczyła. Tym bardziej cieszy ją fakt, że projekt będzie realizowany m.in. właśnie w tym miejscu. Świadczy to o możliwościach prowadzenia badań interdyscyplinarnych w tej placówce. Wyraziła przekonanie, że współpraca w ramach projektu będzie owocna, i podziękowała za zaproszenie do udziału w spotkaniu Rady DARIAH-PL.

Następnie Przewodniczący Rady DARIAH-PL poinformował, że ze względu na objęcie przez prof. dr hab. Bogumiłę Kaniewską urzędu Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu nie miała ona możliwości uczestniczyć w spotkaniu. Do zastępstwa upoważniła prof. UAM dr hab. Katarzynę Klessę. W imieniu Rady Konsorcjum DARIAH-PL Przewodniczący (Prof. dr hab. A. Bursche) poprosił prof. UAM dr hab. K. Klessę o przekazanie prof. dr hab. B. Kaniewskiej gratulacji.

Po sprawdzeniu listy obecności Przewodniczący Rady DARIAH-PL poprosił, aby ze względu na udział w Radzie nowej osoby – Prof. dr hab. E. Krogulec, każdy z członków krótko się zaprezentował.

Jako pierwszy przedstawił się Zastępca przewodniczącego Rady, dr inż. Cezary Mazurek z Poznańskiego Centrum Superkomputerowo Sieciowego. Powiedział, że od lipca 2019 roku kieruje afiliowanym przy Instytucie Chemii Bioorganicznej PAN w Poznaniu Poznańskim Centrum Superkomputerowo Sieciowe, gdzie pracuje na stanowisku informatyk.

Następnie przedstawił się prof. ASP dr hab. Piotr Welk. Powiedział, że jest dyrektorem Instytutu Badań Przestrzeni Publicznej Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (ASP) i reprezentuje Wydział Grafiki ASP i. Jego zainteresowania badawcze obejmują multimedia, film i przetwarzanie obrazu.

Kolejno zabrała głos prof. dr hab. Ewa Dahlig-Turek z Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk (IS PAN). Dodała, że jest z wykształcenia etnomuzykologiem, a w IS PAN pełni funkcję dyrektora.

Następnie zaprezentował się dr Dominik Piotrowski, reprezentujący Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu (UMK). Pracuje on na stanowisku starszego kustosa dyplomowanego w Bibliotece UMK. Zajmuje się informacją naukową. Jego zainteresowania badawcze skupiają się na kuratorstwie cyfrowym.

Potem przedstawiła się dr Anna Seweryn z Uniwersytetu Śląskiego. Pracuje ona na Wydziale Humanistycznym UŚ. Jest doktorem nauk humanistycznych w zakresie bibliologii i informatologii.

Dr Maciej Maryl z Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk powiedział, że jest kierownikiem Centrum Humanistyki Cyfrowej w IBL PAN. Zajmuje się humanistyką cyfrową. Bierze udział w pracach konsorcjum OPERAS (skrót do rozwinięcia), poświęconemu zagadnieniom komunikacji naukowej w naukach humanistycznych i społecznych.

Kolejno przedstawił się Prof. IPI PAN dr hab. Maciej Ogrodniczuk z Instytut Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk. Jest on kierownikiem Zespołu Inżynierii

Lingwistycznej w IPI PAN. Jego działalność plasuje się na styku językoznawstwa i lingwistyki, a aktywności zmierzają do wypracowania narzędzi i zasobów służących do przetwarzania języka polskiego.

Prof. dr hab. Adam Pawłowski z Uniwersytetu Wrocławskiego powiedział, że zajmuje się przetwarzaniem tekstów, lingwistyką i humanistyką cyfrową, w szczególności interesują go wielkie bibliografie.

Potem głos zabrał Prof. PWr dr hab. inż. Maciej Piasecki z Wydziału Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej. Prof. PWr dr hab. inż. M. Piasecki jest informatykiem i językoznawcą. Koordynuje prace polskiej części infrastruktury technologii językowych CLARIN, jest też Przewodniczącym Rady koordynatorów całości CLARIN (konsorcjum europejskie).

Następnie przedstawił się prof. UMCS dr hab. Andrzej Radomski z Instytutu Nauk o Kulturze Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W obszarze zainteresowań badawczych Profesora mieści się humanistyka cyfrowa, w szczególności zagadnienia związane z badaniem z obrazów cyfrowych oraz przetwarzaniem języka naturalnego.

Ze względu na to że prof. UJ dr hab. Jan Rybicki był nieobecny, jako kolejny zaprezentował się prof. IJP PAN dr hab. Rafał Górski z Instytutu Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk, gdzie kieruje Pracownią Metodologiczną. Działania IJP PAN skupiają się m.in. na leksykografii cyfrowej, a prowadzonej przez badacza Pracowni na cyfrowym literaturoznawstwie. Sam prof. IJP PAN dr hab. R. Górski specjalizuje się w gramatyce i językoznawstwem korpusowym. Ponieważ na spotkaniu nieobecny był przedstawiciel Biblioteki Narodowej, Przewodniczący Rady DARIAH-PL poprosił o wypowiedź mgr inż. Grzegorza Myrdę z Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk. Jest on z zawodu informatykiem. Zajmuje się humanistyką cyfrową, przede wszystkim zagadnieniami związanymi z geografią historyczną, a specjalizuje w tematyce systemów informacji geograficznej.

Potem głos zabrał dr Paweł Kowalski z Instytutu Slawistyki Polskiej Akademii Nauk. Badacz jest językoznawcom slawistycznym. Jego zainteresowania badawcze skupiają się na językoznawstwie porównawczym, w tym konfrontatywnym, i lingwistyce korpusowej.

Nieobecny na Radzie był również prof. dr hab. Michał Rogoż z Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie. W tego względu głos zabrała, zastępująca prof. dr hab. Bogumiłę Kaniewską prof. UAM dr hab. Katarzyna Klessa z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Specjalizuje się w zakresie lingwistyki stosowanej, w szczególności w fonetyce eksperymentalnej. Tworzy bazy nagrań mowy i gestów oraz bazy

komunikacji multimodalnej. Prof. UAM dr hab. K. Klessa pełni funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Neofilologii UAM. Jest koordynatorką prac zespołu UAM w ramach projektu PO IR.

Następnie zaprezentował się Jakub Szprot z Interdyscyplinarnego Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego (ICM UW). Badacz kieruje Zespołem Otwartej Nauki, w DARIAH-PL pełni rolę krajowego koordynatora, jest odpowiedzialny za kontakty z DARIAH-ERIC.

Przewodniczący podziękował J. Szprotowi za wypowiedź, po czym zauważył, że w spotkaniu uczestniczą też Dominik Purchała, Przewodniczący Zespołu UW ds. DARIAH-PL i spisująca protokół Katarzyna Staszak-Kuźma.

Dr inż. Cezary Mazurek dodał, że ponadto w spotkaniu uczestniczy dr Tomasz Parkoła z Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego (PCSS). Kieruje on Działem Bibliotek Cyfrowych i Platform Wiedzy.

Przewodniczący upewnił się, że wszyscy obecni na spotkaniu się zaprezentowali. Zauważył też, że obecnych na Radzie konsorcjum jest 16 osób, co oznacza, że zostało osiągnięte kworum (wymaga ono obecności minimum 14 osób) i otworzył posiedzenie.

Na wstępie spotkania Rady prof. dr hab. A. Bursche poinformował, że prawnicy, z którymi konsultowano kwestię statusu posiedzeń online Rady, uznali że wobec wyższej konieczności formalnie mogą one odbywać się zdalnie, mimo że regulamin i umowa DARIAH-PL bezpośrednio tego nie przewidują. Prof. dr hab. A. Bursche zauważył, że regulamin (paragraf 13) dopuszcza podejmowanie uchwał przy wykorzystaniu telekomunikacyjnych środków porozumiewania się na odległość, a więc uchwały mogą być podejmowane. Przewodniczący przypomniał, że na poprzedniej Radzie nie przeprowadzono głosowania nad sprawozdaniami grup roboczych. Zaproponował, aby zrobić to na kolejnej radzie, która odbędzie się prawdopodobnie w marcu 2021 roku. Wówczas członkowie Rady mogliby przegłosować sprawozdania za lata 2019 i 2020. Jak wynika ze wcześniejszych ustaleń będą one wtedy przygotowane na ujednoliconym formularzu. Przewodniczący poprosił obecnych o wyrażenie zgody na przyjęcie takiego rozwiązania, a osoby, które by się na nie nie zgadzały, o napisanie opinii na czacie lub podniesienie ręki. Wszyscy zaakceptowali propozycję Przewodniczącego Rady. W związku z tym, zapytał on czy jest zgoda na przeprowadzenie w tej kwestii głosowań w trybie jawnym, co pozwoliłoby uniknąć wydłużających przedsięwzięcie procedur, takich jak np. konieczność wyłonienia w trybie tajnym męża zaufania. Obecni jednogłośnie przyjęli proponowane rozwiązanie.

Następnie prof. dr hab. A. Bursche podjął temat głosowania nad protokołem z ostatniego spotkania Rady, które tradycyjnie odbywa się w sposób jawny. Przed głosowaniem Przewodniczący poinformował, że nadal nie ma informacji o przyjętym przez Radę Ministrów około dwa lata temu finansowaniu dla konsorcjum. Powiedział, że mimo kilku interwencji Rektora Uniwersytetu Warszawskiego (Prof. dr hab. Alojzego Nowaka), nie udało się uzyskać od Rady Ministrów żadnych wiadomości. Mając jednak na uwadze obecne wydatki skarbu państwa oraz prowadzoną obecnie politykę oszczędności we wszystkich ministerstwach, szanse na uzyskanie środków finansowych są znikome. Następnie Przewodniczący przypomniał agendę spotkania, na którą składały się punkty: głosowanie nad przyjęciem protokołów, informacje o sprawach DARIAH ERIC, informacje o projekcie PO IR i dalszych planach prac w konsorcjum projektowym, dyskusja dotycząca powiększenia konsorcjum (w związku ze złożeniem wniosku o przyjęcie do niego przez Bibliotekę Śląską), wolne wnioski.

Prof. dr hab. A. Bursche przeszedł do kwestii głosowania nad przyjęciem protokołów z dwóch ostatnich spotkań Rady. Dodał, że każde z głosowań powinno odbyć się osobno. Zauważył też, że poprzedni protokół został omówiony na ostatnim spotkaniu Rady, ale nie głosowano jego przyjęcia. Przewodniczący poprosił więc o przegłosowanie protokołu z ostatniego spotkania z dnia 29 listopada 2019 roku. Przyjęto go jednogłośnie. Następnie Prorektor UW, Prof. dr hab. E. Krogulec zapytała, czy jej dalszy udział w spotkaniu jest konieczny i czy jest uprawniona do oddania głosu. Przewodniczący podziękował Pani Prorektor, która opuściła posiedzenie Rady Konsorcjum.

Następnie prof. dr hab. A. Bursche przeszedł do głosowania nad ostatnim protokołem ze spotkania Rady z dnia 27 marca 2020 roku, które po wszystkich zgłoszonych przez członków Rady poprawkach. Obecni jednogłośnie przyjęli protokół.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku spotkania i poprosił Jakuba Szprota o omówienie aktualnych spraw DARIAH ERIC. Na wstępie prelegent powiedział, że krótko zaprezentuje aktualności konsorcjum. Dodał, że jeśli ktoś z obecnych potrzebowałby bardziej szczegółowych informacji na ten temat, prosi o kontakt. Następnie podziękował za przesłanie odpowiedzi dotyczących danych do sprawozdania DARIAH KPIs 2020 za rok 2019 i zapowiedział, że o dostarczenie informacji za rok 2020 będzie prosił na początku 2021 roku. J. Szprot zauważył, że zbliża się 5 rocznica członkostwa Polskiego Konsorcjum w DARIAH ERIC. Przypomniał, że DARIAH-PL włączono do DARIAH ERIC w dniu 6 listopada 2015 roku i odbyło się to podczas General Assembly w Berlinie. J. Szprot udało się ustalić, że ponieważ składkę członkowską Polska zapłaciła w styczniu 2016 roku, to właśnie

1 stycznia uznaje się za termin, od którego należy liczyć polskie członkostwo w DARIAH ERIC. Ze względu na to, że to członkostwo jest automatycznie przedłużane (o ile dane państwo nie zgłosi wcześniej chęci rezygnacji), Polska nie musi podejmować działań na rzecz jego przedłużenia. Prelegent dodał, że po upływie 5 lat od wstąpienia do konsorcjum, chęć wystąpienia z niego należy zgłaszać z półrocznym wyprzedzeniem. Następnie poinformował, że Polskę ze strony Ministerstwa Edukacji i Nauki od maja 2020 roku reprezentuje w DARIAH ERIC nowa osoba i jest to Anna Głąbska. Jak zauważył J. Szprot - dr Dariusz Drewniak, poprzedni reprezentant Ministerstwo Edukacji i Nauki, był bardzo zaangażowany w sprawę DARIAH. J. Szprot wyraził przekonanie, że podobnie będzie rozwijała się współpraca z A. Głąbską, której zdążył już zaprezentować sytuację konsorcjum DARIAH-PL. Następnie J. Szprot przeszedł do omówienia wkładu in-kind, jaki wniosła Polska w DARIAH ERIC w ubiegłych latach. Dodał, że Konsorcjum DARIAH-PL ostatni taki wkład zgłosiło formalnie za 2017. Potem zbieranie wkładów in-kind w konsorcjum DARIAH ERIC na pewien czas zostało wstrzymane. Bardzo mało konsorcjów krajowych zgłosiło je do tej pory (tylko 6 członków konsorcjum DARIAH-ERIC zgłosiło ten wkład do tej pory za lata 2018-2019). J. Szprot powtórzył, że na początku przyszłego roku poprosi członków Rady o przygotowanie informacji na temat możliwego do zgłoszenia do konsorcjum wkładu in-kind. W szczególności prośba ta będzie skierowana do osób, które zgłosiły wkład in-kind, który może być podtrzymany, bo związany jest z prowadzeniem serwisów internetowych lub z funkcjonowaniem pewnych elementów infrastruktury informatycznej. J. Szprot zapowiedział, że wyśle jeszcze prośbę o aktualizację stanu zgłoszonego do tej pory wkładu in-kind, a wraz z nim informację o kryteriach dotyczących tego wkładu, aby można było zgłosić jego nowe elementy. Prelegent wyraził nadzieję na utrzymanie dotychczasowego wkładu własnego i jego powiększenie. Następnie J. Szprot przeszedł do omówienia działań DARIAH ERIC. Wspomniał między innymi o General Assembly (GA), które odbyło się zdalnie w listopadzie 2020 roku. Podczas tego spotkania przyjęto pierwszego obserwatora w struktury DARIAH ERIC i jest nim Szwajcaria. Będzie ona pełniła tę funkcję przez 3 lata, a to pozwoli jej w przyszłości na uzyskanie pełnego członkostwa w DARIAH ERIC. J. Szprot wyraził zadowolenie z tego stanu rzeczy, w związku z tym, że od kilku lat współpracuje z badaczami ze szwajcarskich instytucji w ramach projektu DESIR. W dalszej kolejności prelegent wspominał o zmianach, jakie zaszły w dwóch ciałach DARIAH ERIC. W listopadzie 2020 roku Chris de Loof z Belgii został nowym przewodniczącym GA, a Prof. Patrik Svensson z Umeå University w Szwecji został nowym przewodniczącym Rady Naukowej. Wygasła kadencja w Radzie Naukowej: prof.

Riccardo Pozzo z University of Rome Tor Vergata, jej dotychczasowemu przewodniczącemu oraz dwóm członkom tej Rady: prof. Jane Ohlmeyer z Trinity College z Dublinu i prof. UJ dr hab. Jan Rybicki z Polski. Do Rady Naukowej powołanych zostało trzech nowych członków: prof. Andrea Rapp z Technical University of Darmstadt, prof. Andrew Perkis z Norwegian University of Science and Technology (NTNU) i prof. Panos Constantopoulos z Athens University of Economics and Business.

J. Szprot poinformował o zorganizowaniu przez konsorcjum w dniach 10-12 listopada 2020 roku corocznego spotkania konsorcjum DARIAH-ERIC, podczas którego odbyły się m.in. warsztaty, spotkania grup roboczych. Odbyło się ono w trakcie trwającego od 7 października do 2 grudnia 2020 roku wydarzenia online dotyczącego humanistyki cyfrowej i część członków Rady DARIAH-PL brała w tych wydarzeniach czynny udział.

Na koniec wypowiedzi J. Szprot powiedział o wkładzie Polski w działania DARIAH-ERIC w 2020 r. Skupił się na powstaniu w kwietniu 2020 roku nowej grupy roboczej. Zajmuje się ona zagadnieniami związanymi z zarządzaniem danymi badawczymi. Jest współprowadzona przez Martę Błaszczyńską, specjalistę z Centrum Humanistyki Cyfrowej PAN, która należy do grupy roboczej skupionej wokół tematu badań literackich. Ponadto w grudniu po raz kolejny projekt dotyczący zespołów artystycznych zajmujących się muzyką ludową, zgłoszony przez grupę roboczą DARIAH-PL: Music Information Retrieval znalazł się w gronie projektów wybranych do realizacji w ramach DARIAH Team 2020/2021.

W związku z brakiem pytań i komentarzy do wystąpienia J. Szprota Przewodniczący przeszedł do omówienia kolejnego punktu spotkania, a dotyczącego projektu PO IR. Na wstępie prof. dr hab. A. Bursche pogratulował zespołowi PCSS uzyskania grantu. Zauważył przy tym, że jednym z celów DARIAH-PL było umożliwienie zdobywania środków finansowych na realizację projektów. Dodał, że fakt wpisania konsorcjum na polską mapę infrastruktury badawczej pozwolił na złożenie wniosku. Podkreślił, że ze względu na fakt, że DARIAH-PL będzie obecne na tej mapie jeszcze przez trzy lata, istnieje szansa na uzyskanie finansowania na realizację kolejnych projektów. Przewodniczący Rady DARIAH-PL podkreślił też, że pomimo pewnych przeszkód związanych z wymogami formalnymi konkursu, np. to że główny wnioskodawca nie mógł być z województwa mazowieckiego, udało się uzyskać akceptację wniosku poprzednich władz rektorskich Uniwersytetu Warszawskiego tuż przed upływem ich kadencji. Projekt PO IR był obłożony wymogami, które nie wszyscy jego uczestnicy mogli spełnić (dotyczy to m.in. kwestii wkładu finansowego). Chociaż niektóre instytucje nie mogły go zaoferować, to jednak planowane

działania projektu uwzględniają ich udział. Na zakończenie swojej wypowiedzi prof. dr hab.

A. Bursche, poprosił dr inż. C. Mazurka o zrelacjonowanie projektu PO IR.

Wystąpienie dr inż. C. Mazurka wzbogaciła prezentacja multimedialna (prezentacja w formie pdf. – załącznik nr 1). Na wstępie swojej wypowiedzi prelegent zauważył, że od dawna toczyły się rozmowy dotyczące potrzeby zaistnienia znacznego wsparcia finansowego na realizację projektów łączących badania z obszaru humanistyki cyfrowej i infrastruktury cyfrowej, które wspomogą zarządzanie zasobami oraz wesprą tworzenie narzędzi cyfrowych. Zaistnienie dużej inwestycji w tym zakresie będzie sprzyjać pojawianiu się nowych wyzwań badawczych. To przekonanie starano się oddać we wniosku. Prelegent zauważył, że dofinansowanie w ramach PO IR pozwoli nie tylko na budowę infrastruktury cyfrowej, ale również sprawi że DARIAH-PL na stałe zagości na polskiej mapie infrastruktur badawczych. Wyraził też nadzieję, że dzięki temu projektowi uda się zrealizować plan badań i prac rozwojowych, które zarówno zostały już opisane we wniosku, jak i będą tematem agendy badawczej.

Początek prezentacji dr inż. C. Mazurka poświęcony był pracom nad wnioskiem grantowym. W realizację projektu zaangażowanych jest 16 partnerów konsorcjum projektowego, 4 z nich nie ma przepływów finansowych, nie uczestniczą oni w budżecie projektu. Sytuacja ta jest wynikiem niekorzystnego mechanizmu finansowego, o którym już wcześniej wspominał prof. dr hab. A. Bursche. Prelegent zauważył, że autorzy projektu założyli, że ponieważ konsorcjum DARIAH-PL jest formalnym realizatorem projektu, to będzie on realizowany w jego ramach. We wniosku założono, że należy umożliwić jak największej grupie partnerów uczestnictwo w projekcie w charakterze twórców infrastruktury oraz potencjalnych jednostek w ramach, których będzie realizowana część agendy badawczej. Na panelu ekspertów ta kwestia była dyskutowana w kontekście uzasadnienia udziału w projekcie jednostek z zerowym przepływem finansowym. Argument realizacji rozproszonej agendy badawczej był przekonujący ze względu na włączenie jednostek z zerowym wkładem finansowym m.in. z województwa małopolskiego czy kujawsko-pomorskiego. To umożliwiło Konsorcjum zdobycie punktów za rozmieszczenie geograficzne. Dzięki działaniom PCSS do umowy grantowej udało się włączyć jako partnera biznesowego EMC Computer Systems Austria GmbH (Dell). Firma ta w swojej filozofii działania uwzględnia realizację aktywności związanych z m.in. rozwojem kultury i humanistyki. Dell jest zainteresowany eksploatacją w części gospodarczej projektu (komercyjne wykorzystanie zasobów). Firma zadeklarowała duży wkład finansowy (szczegóły są opisane w prezentacji dr inż. C. Mazurka).

Prelegent przypomniał, że celem projektu jest utworzenie krajowej inteligentnej infrastruktury badawczej dla humanistyki i nauk o sztuce. Jego zdaniem cel ten jest bardzo złożony, ale jak podkreślił jest to typowy scenariusz prac badawczych zgodnych z paradygmatem “data-driven science”. Oznacza to, że we wszystkich obszarach w których projekt jest punktem wyjścia są gromadzone i pozyskiwane dane. Dr inż. C. Mazurek dodał, że projekt PO IR nie jest projektem badawczym, ale projektem budowy infrastruktury informatycznej lub badawczej. Wynika to z faktu, że koszty projektu nie mogą wiązać się z prowadzeniem badań. Muszą być identyfikowane z pracami rozwojowymi nad wytworzeniem wartości niematerialnych i prawnych. Wartości te (zwane wnip) polegają na udostępnieniu danych infrastruktury czy budowie usług, z której dopiero realizatorzy agendy badawczej będą korzystać w ramach prowadzonych badań finansowanych poza tym projektem. Następnie dr inż. C. Mazurek powiedział o wymiarze gospodarczym projektu (wymóg zasad konkursu), w ramach którego należy m.in. wspierać działania edukacyjne oraz turystykę regionalną. Prelegent podkreślił, że spełnienie wymogu gospodarczego konkursu nie było to łatwe. Udało się jednak zaproponować wymiar biznesowy infrastruktury humanistycznej: wymiar gospodarczy wpisano w inteligentne specjalizacje krajowe czy regionalne w odniesieniu do turystyki i edukacji regionalnej, zwłaszcza z przeznaczeniem dla słabiej rozwiniętych regionów. Dane artefaktów zostały wpisane do zastosowania w sektorze gier lub multimediiów.

Następnie dr inż. C. Mazurek przeszedł do celów szczegółowych projektu. Wspomniał między innymi o zwiększeniu potencjału badawczego polskich jednostek naukowych, zachowaniu polskiego dziedzictwa kulturowego, kwestii różnic społecznych i kulturowych oraz edukacji w słabiej rozwiniętych regionach. Prelegent wspominając o roli Uniwersytetu Warszawskiego i województwa świętokrzyskiego w projekcie zauważył, że jego realizacja wpłynie na turystykę regionalną poprzez wykorzystanie danych cyfrowych i rozwój gospodarczy. Dr inż. C. Mazurek dodał, że zakładana jest budowa pięciu laboratoriów, po czym zaprezentował na slajdzie ich strukturę warstwową. Użytkownikami infrastruktury będą podmioty publiczne i komercyjne. Głównymi użytkownikami infrastruktury mają być członkowie konsorcjum projektowego lub DARIAH-PL. Istotne jest również aby z efektów projektu mogły korzystać instytucje kultury, szkoły, NGOsy i zagraniczne ośrodki badawcze. Umożliwi to tworzenie projektów o skali europejskiej czy nawet światowej. W następnej kolejności dr inż. C. Mazurek zaprezentował plany działań projektowych na najbliższe miesiące. Zauważył, że biorąc pod uwagę działania Ośrodka Przetwarzania Informacji (OPI), który jest głównym partnerem w podpisywaniu umowy

projektowej z koordynatorem czy z Instytutem Chemii Bioorganicznej PAN, umowa powinna być podpisana jeszcze w 2020 roku. Prelegent dodał, że wszystkie dane zostały już przekazane do konsorcjum projektowego i wzorzec umowy czeka na zatwierdzenie. Formalnie projekt rozpocznie się na początku przyszłego roku. Dr inż. C. Mazurek zauważył, że w projekcie jest opisana struktura formalna koordynatorów laboratoriów i odesłał zainteresowanych tym zagadnieniem do studium wykonalności. Kontynuując dr inż. C. Mazurek powiedział, że udostępni całą dokumentację projektową (załącznik 2). Na tą chwilę najistotniejsze wydaje się być ustalenie wspólnego terminu spotkania “kick-off”. Najprawdopodobniej odbędzie się ono w trybie zdalnym. Możliwym terminem jest przełom stycznia i lutego 2021 roku. Wiceprzewodniczący dr inż. C. Mazurek obiecał przesłać proponowane terminy spotkania drogą mailową. Następnie zauważył, że po podpisaniu umowy grantowej konsorcjum powinno szybko przygotować i ogłosić postępowanie przetargowe. To krytyczny punkt realizacji projektu. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na terminy dostawy, które często są trudne do dotrzymania. Po pierwsze skala wydatków może spowodować, że niektórzy dostawcy, którzy przegrają przetarg oprotują jego wynik. Po drugie od 1 stycznia 2021 roku zostanie zmieniona ustawa o zamówieniach publicznych. Dlatego możliwie szybko należy włączyć uczelniane zespoły zamówień publicznych lub też działy finansowe do pracy nad realizacją projektu.

Następnie dr inż. C. Mazurek omówił strukturę organizacyjną projektu ujętą w jego studium wykonalności. Zauważył, że autorzy projektu założyli, że poza zespołem koordynującym (będącym po stronie lidera projektu), koordynatorem finansowym, merytorycznym i biurem projektu, zostanie zorganizowany komitet sterujący projektem. Każdy z partnerów projektu będzie miał w nim swojego reprezentanta. Prelegent zaproponował, aby komitet został też poszerzony o reprezentantów partnerów niefinansowanych i kierowników projektów reprezentujących wszystkich 16 konsorcjantów. Struktura organizacyjna zakłada interakcję z zespołami: prawnymi, zamówień publicznych, finansowo-księgowymi, technicznymi i monitoringu sprawozdawczości. U partnerów otrzymujących finansowanie i które zobowiązały się do osiągnięcia pewnych wskaźników czy wyników merytorycznych w związku z udostępnioną infrastrukturą, zespoły te są już zorganizowane. Następnie dr inż. C. Mazurek scharakteryzował krótko strukturę organizacyjną projektu. Komitet sterujący jest organem opiniotwórczym, nadzorującym i koordynującym. Koordynator merytoryczny i kierownik projektu są odpowiedzialni za realizację techniczną i technologiczną projektu oraz za koordynację wszystkich jego komponentów lub struktur projektowych. Zespół projektowy, który zostanie powołany w

każdej jednostce realizującej projekt, będzie stworzony adekwatnie do wymaganych kompetencji zadań inwestycyjnych i ich lokalizacji. Jego liczebność będzie wynikała z zadeklarowanej liczby etatów projektu szczegółowo opisanych w studium wykonalności.

Następnie dr inż. C. Mazurek zwrócił się z prośbą, aby wraz z wyborem daty spotkania “kick-off”, przesłano również wskazania dotyczące reprezentanta jednostki w Komitecie Sterującym i kierownika projektu z ramienia partnera. Zadaniem tej osoby, jak powiedział dr inż. C. Mazurek będzie koordynowanie działań merytorycznych, czyli finansowych, prawnych i zamówień publicznych, oraz dbanie o zmniejszenie ryzyka projektowego. Zespoły deweloperskie (projektowe) odpowiedzialne będą za zarządzanie poprzez koordynatora merytorycznego zadaniami o charakterze technicznym związanymi z budową infrastruktury. W zespole projektowym na stałe powinien pracować koordynator finansowy. Dr inż. C. Mazurek zaproponował, aby członkowie Rady Konsorcjum DARIAH-PL pełnili jedną z dwóch funkcji: koordynatora projektu z ramienia partnera lub członka komitetu sterującego (jeśli pozwala na to struktura komitetu i odpowiednie pozycjonowanie oraz poziom zaangażowania zakładany w realizację projektu).

Następnie zostały omówione kanały komunikacji w konsorcjum. Dr inż. C. Mazurek zapewnił, że dotychczasowa lista mailingowa zostanie uaktualniona i będzie dalej funkcjonować. Ponadto będą dostępne repozytoria: dokumentów (studium wykonalności) i narzędzi wspierających wytwarzanie WNI P.(1:03:50). Powstanie też lista mailingowa komitetu sterującego i listy dyskusyjne. W ramach studium wykonalności dla wszystkich członków jest dostępny harmonogram prac. Prelegent wyjaśnił znaczenie zastosowanych w nim kolorów: pomarańczowego, niebieskiego i zielonego, po czym zachęcił do jego przestudiowania. Następnie dodał, że projekt został zaplanowany tak, aby wszystkie procesy inwestycyjne zakończyły się do końca 2022 roku. Specyfikacje zakupowe we współpracy z partnerami zostały sformułowane przez Roberta Pękałę. Ponownie dr inż. C. Mazurek zachęcił do zapoznania się ze studium wykonalności projektu, szczególnie z harmonogramem prac. Jako źródło dokumentów wskazał stronę: projekty.man.poznan.pl. Na zakończenie prezentacji prelegent zapowiedział, że zostanie ona przesłana mailowo do wszystkich członków Rady DARIAH-PL. Zauważył też, że realizacja projektu wiąże się z dużą odpowiedzialnością: ze względu na skalę infrastruktury, jaka ma powstać i jego złożoność (16 partnerów projektowych). Dlatego na etapie początkowych prac należy szukać punktów wspólnych dla działań partnerów, co pomoże je zharmonizować. Możliwe jest np. przeprowadzenie jednym przetargiem zakupu infrastruktury dla kilku partnerów. Prelegent zauważył też, że w trakcie przygotowywania projektu partnerzy przysyłali do niego swoje

uwagi. Ze względu na ograniczony czas przygotowywania wniosku nie Wszystkich z nich udało się jednak wprowadzić. Dr inż. C. Mazurek wymienił m.in. uwagi Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Z prof. UAM dr hab. K. Klessą ustalana jest treść aneksu do umowy konsorcjum, którego nie udało się podpisać przed podpisaniem umowy projektowej. Wynika to z faktu, że OPI założyło tylko tydzień na przygotowanie umowy projektowej. Prelegent podkreślił, że podejmowane są szybkie działania w celu uwzględnienia ustaleń z UAM i możliwe, że już na początku stycznia odbędą się konsultacje tego aneksu i zostanie on podpisany. W aneksie nie ma zapisów krytycznych, więc powinno się to udać, a uwagi dotyczą głównie zarządzania własnością intelektualną. Na koniec dr inż. C. Mazurek podziękował za uwagę.

Po tych słowach Przewodniczący przekazał prośbę prof. IJP PAN dr hab. R. Górskiego o rozesłanie członkom Rady prezentacji. Dr inż. C. Mazurek zadeklarował, że zrobi to jak najszybciej. Następnie Przewodniczący poprosił obecnych o uwagi i komentarze.

Prof. IJP PAN dr hab. R. Górskiego zapytał o kwestie organizacji wspólnych przetargów i ich obszarów. Zdaniem dr inż. C. Mazurka w przypadku np. systemów komputerowych (ma to związek z deklarowanymi we wniosku potrzebami zakupowymi) najpierw należy dokonać weryfikacji harmonogramu zakupów i ich przedmiotowego zakresu dla poszczególnych partnerów. Następnie gdzie tylko będzie to możliwe, uruchomić jeden mechanizm zakupowy oparty na postępowaniu przetargowym. W podobnych projektach (np. Pionier), przetargi są konstruowane właśnie w taki sposób: miejsce instalacji czy harmonogram dostawy jest przygotowane dla każdego z konsorcjantów osobno, ale postępowanie przetargowe jest jedno. Jest ono przeprowadzane przez stronę urzędu zamówień publicznych lub ogłoszenie zakupu na potrzeby konsorcjum projektowego. Prof. IJP PAN dr hab. R. Górski poprosił o potwierdzenie, że nie znaczy to, że są kupowane np. trzy takie same serwery. Dr inż. C. Mazurek potwierdził, że jeśli specyfikacja serwerów będzie się od siebie różnić, to będzie to uwzględnione w dokumentacji przetargowej. Zapewnił też, że wszelkie tego typu kwestie będą przedyskutowane. Na koniec prof. IJP PAN dr hab. R. Górski zapytał, czy w przypadku wspólnego przetargu będzie on dotyczył takich samych lub bardzo podobnych urządzeń oraz czy będzie on uwzględniał preferencje poszczególnych konsorcjantów. Dr inż. C. Mazurek potwierdził, że zostanie zakupione to, co będzie zapisane w dokładnej specyfikacji. Wyjaśnił też, że wspólny przetarg nie służy zmianie specyfikacji potrzebnych dla poszczególnych partnerów sprzętów, ale może pomóc uzyskać korzystniejsze cenowo oferty. Po tej odpowiedzi Przewodniczący Rady DARIAH-

PL poprosił o zadawanie pytań ogólnych i przełożenie szczegółowej dyskusji na spotkanie projektowe.

Dr Maciej Maryl zapytał o filozofię współpracy między jednostkami technicznymi a humanistycznymi. Przytoczył przykład agendy oraz WNIP(ów), które wymagają weryfikacji i uszczegółowienia zawartych w nich założeń współpracy. Zapytał dr inż. C. Mazurka o jego zdanie na temat przebiegu współpracy jednostek planujących realizować podobne cele. Dr inż. C. Mazurek powiedział, że wiele zależy od konstrukcji zespołu realizującego projekt u każdego z partnerów. Dodał, że częścią wspólną są omówione podczas prezentacji laboratoria. Każde z nich ma określony zakres prac przypisanych do każdego z partnerów. Jeśli w przypadku Instytutu Badań Literackich PAN występuje udział ok. siedmiu osób, to w zależności od aktywności, ujętych w ich etatach będą się one zawierały w pracach poszczególnych laboratoriów. Każde laboratorium, angażując partnera, ma na celu zbudowanie pewnego obszaru badawczego i zakresu usługi informatycznej wspierającej cyfrowy aspekt tego obszaru humanistyki. Aby jak najlepiej skonstruować te obszary, strona humanistyczna i informatyczna muszą mieć wspólną wizję wykorzystania potencjału cyfrowego w badaniach. Dlatego konieczna jest wspólna praca zespołowa, działających w ramach danego laboratorium osób. Jeśli zaistnieje taka potrzeba, zespoły projektowe będą działać w sposób ciągły w formalnych grupach, tak jak np. zespoły informatyczne pracują z przyszłymi ich użytkownikami. Dr inż. C. Mazurek dodał, że elementem współpracy nie mogą być bezpośrednio prace badawcze, a mogą to być prace, których zadaniem jest pobudzenie do szukania nowych wyzwań badawczych. Dr M. Maryl zauważył, że wielu partnerów planuje prace polegające na wytwarzaniu danych niezbędnych do wdrożenia narzędzi cyfrowych. W odpowiedzi na to dr inż. C. Mazurek zwrócił uwagę, że wszystkie prace mają charakter wartości niematerialnych i prawnych i muszą zawierać element autorski. Konieczne jest również by zostały wprowadzone na stan wartości niematerialnych i prawnych w wyniku realizacji projektu w jednostce z określoną wyceną tej wartości. Ponadto muszą stanowić element udostępniania dla celów gospodarczych lub niegospodarczych w zależności od funkcji monitorowanych pod względem użycia. Dr inż. C. Mazurek zapewnił, że o szczegółach opowie na spotkaniu “kick-off” projektu. Podkreślił, że aby powstała wartość dodana, najważniejsze jest właściwe dobranie partnerów w grupach.

Prof. dr hab. A. Pawłowski zapytał o rolę komitetu sterującego i kwestie związane z koordynowaniem projektu. Zrozumiał, że komitet sterujący kontroluje realizację projektu. Zastanawia go więc, czy ta sama osoba może być członkiem komitetu sterującego i koordynować działania w projekcie na poziomie jednostki. Jak zauważył byłoby to dobre

rozwiązanie dla Uniwersytetu Wrocławskiego. Dr inż. C. Mazurek stwierdził, że osoby należące do ciała opiniotwórczego, jakim jest komitet sterujący i mające możliwość decyzyjną, mogą gdy jest to wskazane reprezentować też kierownictwo poszczególnych jednostek. Ostateczna decyzja w tej kwestii należy jednak do komitetu sterującego, który powinien być niezależny od kierownictwa projektu. Zauważył, że te kwestie będą jeszcze ustalone. Odpowiedział też, że w komitecie sterującym mogą być np. dziekani jednostek, w których projekt ma być realizowany. Prof. dr hab. A. Pawłowski wyraził wątpliwość o stopień orientacji takich osób w tematykę działań projektowych. Dr inż. C. Mazurek powiedział, że dokładna wiedza w tym temacie nie jest potrzebna. Jeśli nie jest konieczne, by osoby te wpływały na sprawniejsze działanie służb finansowych, przetargowych czy prawnych uczelni, wystarczy, że mają dobre relacje z kierownikiem projektu. W przypadku zaistnienia potrzeby przyspieszenia działań w zamówieniach publicznych, dziale prawnym lub finansowym poprzez interwencję z wyższego poziomu np. dziekana, zaangażowanie do projektu osoby o takim statusie może być przydatne. Prof. dr hab. A. Pawłowski podziękował za odpowiedź. Ponieważ inne obowiązki nie pozwoliły mu wziąć udziału w dalszej części spotkania, powiedział, że popiera kandydaturę Biblioteki Śląskiej do DARIAH-PL. Na zakończenie dodał, że jest zainteresowany dostępną w zbiorach tej instytucji bibliografią śląską.

Następnie głos zabrał mgr inż. Grzegorz Myrda. Zauważył on, że ponieważ w niedługim czasie partnerzy projektowi mogą być pytani o rozliczenia wskaźników finansowych przychodu z działalności gospodarczej, warto znać planowane cele dotyczące tzw. twardych wskaźników, z których należy się rozliczyć. Dr inż. C. Mazurek powiedział, że jednym z elementów aneksu do projektu są wskaźniki finansowego przychodu z działalności gospodarczej. Jest to twardy wskaźnik, który może budzić pewien niepokój, bo konsorcjanci muszą wypracować zadeklarowany obrót na poziomie kilkudziesięciu tysięcy złotych. Dzieląc tę kwotę pomiędzy partnerów wynosi ona ok. kilku tysięcy złotych na partnera. Prelegent dodał, że jeśli okaże się, że któryś z partnerów nie jest w stanie wytworzyć takiego obrotu z udostępniania infrastruktury dla celów gospodarczych, istnieje możliwość zrekompensowania tego po stronie lidera projektu. Zapis taki uwzględniony jest w aneksie. Zdaniem dr inż. C. Mazurka ten zapis daje swobodę rozłożenia ciężaru odpowiedzialności finansowej pomiędzy partnerów i umożliwia kontrybucję twardych wskaźników na różnych partnerów. Osiągnięcie wskaźników będzie możliwe dzięki wspólnemu działaniu. Dr inż. C. Mazurek powiedział, że w studium wykonalności zawarta jest lista wskaźników, które podlegają monitorowaniu. Szczegółowo będzie ona omówiona na spotkaniu inauguracyjnym

projektu, na którym zostanie poruszony również temat celów, które należy osiągnąć w trakcie trwania projektu. Działalność związana z udostępnianiem infrastruktury cyfrowej powinna się rozpocząć natychmiast po jej zainstalowaniu i uruchomieniu jej elementów. W tym względzie nie jest konieczne czekanie na zakończenie projektu. Ta sama zasada obowiązuje w stosunku do udostępniania usług.

Następnie w sprawie struktury organizacyjnej projektu wypowiedziała się prof. UAM dr hab. K. Klessa. Powiedziała, że władze UAM planują, że za koordynację całości działań, m.in. związanych z zakupami, będzie odpowiedzialny kierownik i sześciu koordynatorów merytorycznych. Każdy z nich będzie nadzorował jeden moduł działań projektowych. Prof. UAM, dr hab. K. Klessa nazwała je podprojektami. Na koniec wypowiedzi poprosiła o potwierdzenie, że taki model zarządzania projektem będzie prawidłowy. Dr inż. C. Mazurek przyznał, że jest to dobry model działania, zastrzegł przy tym że tylko, gdy kierownik projektu będzie miał również funkcję koordynatora technicznych obszarów. Dr inż. C. Mazurek podkreślił, że w niektórych obszarach projektowych, jak np. tych dotyczących harmonizacji działań pod kątem osiągnięcia wskaźników czy budowania wspólnych elementów infrastruktury w ramach laboratoriów byłoby dobrze, gdyby każdy z partnerów dla 6 koordynatorów technicznych miał metakoordynatora (odpowiadającego za całościowy nadzór nad działaniami pod względem technicznym). Dodał, że jest to jednak decyzja każdego z partnerów i to od nich zależy czy będzie to zadanie kierownika projektu, czy dodatkowej osoby (metakoordynatora). Jego zdaniem realizacji projektu pomogłoby, gdyby w jego ramach była osoba zorientowana we wszystkich częściach projektu. Sześciu koordynatorów wejdzie bowiem w struktury działań rozwojowych w każdym z fundamentów projektu, co uniemożliwi im całościowy nadzór nad wszystkimi jego częściami.

Prof. dr hab. A. Bursche zapytał prof. UAM dr hab. K. Klessę, czy na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza przewidywane jest podpisanie wewnętrznej umowy regulującej ważne kwestie między jednostkami, uczestniczącymi w projekcie. Prof. UAM dr hab. K. Klessa powiedziała, że nie było jeszcze tego typu ustaleń. Zauważyła też, że kilka jednostek zaangażowanych w projekt jest międzywydziałowych. Na koniec dodała, że jak zostaną powzięte jakieś ustalenia, przybliży je Radzie i podzieli się informacją. W odpowiedzi na to prof. dr hab. A. Bursche powiedział, że na Uniwersytecie Warszawskim będą zaangażowane 3 jednostki. D. Purchała dodał, że jak wynika z jego poprzednich doświadczeń przy realizacji dużych projektów, warto podpisać wewnętrzne umowy między jednostkami. Prof. UAM dr hab. K. Klessa wyraziła zainteresowanie takim rozwiązaniem i powiedziała, że chętnie skontaktuje się w sprawie szczegółów odnośnie tego typu umów. Uważa bowiem, że warto

aby były one spójne w ramach konsorcjum projektowego. W związku z brakiem dalszych pytań do dr inż. C. Mazurka prof. dr hab. A. Bursche przeszedł do omówienia kolejnego punktu spotkania. Dotyczył on powiększeniem konsorcjum o Bibliotekę Śląską (BS), która złożyła wniosek o przyjęcie do DARIAH-PL. Przewodniczący przypomniał o decyzjach Rady DARIAH-PL z 2016 roku, w szczególności o zapisach w regulaminie i przyjętej w tej kwestii procedurze. Część III Regulaminu dotycząca kompetencji Rady (§ 8 punkt 3) brzmi: “Do wyłącznej właściwości Rady należą sprawy wymienione w § 7 Umowy, w szczególności: a. przyjmowanie i wykreślanie członków Konsorcjum na wniosek co najmniej dwóch członków Konsorcjum, zgodnie z § 3 Umowy”. Przyjęcie w poczet członków następuje po uprzednim odbyciu rocznej karencji zgodnie z ustaloną przez Radę procedurą. Przewodniczący przypomniał, jak wygląda wspomniana procedura:

“1. Dwóch członków konsorcjum DARIAH-PL zgłasza i rekomenduje nowego kandydata na ręce Przewodniczącego, który powiadamia o tym Radę konsorcjum. 2. Kandydat na członka zapoznaje się z dokumentami, procedurami konsorcjum, strategią jego działania, wdraża do niektórych jego prac, w szczególności uczestniczy w pracach co najmniej jednej grupy roboczej. Może być także zapraszany przez Przewodniczącego na posiedzenia Rady. 3. Decyzja o przyjęciu w poczet członków konsorcjum nowego kandydata zapada na pierwszym posiedzeniu Rady, po upływie roku od czasu zgłoszenia. 4. Głosowanie poprzedza sprawozdanie kandydata z prac prowadzonych w ramach konsorcjum na rzecz infrastruktury badawczej dla humanistyki, nauk o sztuce oraz opinie, po pierwsze dwóch członków konsorcjum, którzy zgłosili kandydata, po drugie liderów grup roboczych, w których pracach kandydat uczestniczył i po trzecie przewodniczącego Rady.”

Przewodniczący Rady DARIAH-PL dodał, że procedura o której mowa powinna zostać zachowana. Zauważył, że gdy konsorcjum DARIAH-PL znalazło się na Polskiej Mapie Infrastruktury Badawczej, udział w jego pracach stało się bardziej atrakcyjne dla wielu instytucji naukowych. Powiedział, że na jego ręce wpłynęły zgodnie z procedurą trzy rekomendacje dla Biblioteki Śląskiej. Pierwsza z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, druga z Uniwersytetu Śląskiego, trzecia z PCSS. Podkreślił, że Biblioteka Śląska ma status instytucji naukowej i spełnia wszystkie wymogi formalne, aby stać się członkiem DARIAH-PL. Zgodnie z procedurą od następnego posiedzenia Rady przedstawiciel Biblioteki Śląskiej może w nim uczestniczyć, a Biblioteka powinna aktywnie uczestniczyć w pracach konsorcjum DARIAH-PL (zarówno w grupach roboczych, jak i w projektach). Na koniec wypowiedzi Przewodniczący dodał, że Biblioteka uczestniczy już w jednym z projektów uczestniczy - Digital Humanities GIS. Następnie Przewodniczący otworzył dyskusję.

Dr inż. C. Mazurek powiedział, że koordynatorem Instytutu Mediów Cyfrowych “Digitalium” Biblioteki Śląskiej (IMC BŚ) jest Pan Remigiusz Lis, który został wskazany jako reprezentant do Rady konsorcjum DARIAH-PL. Prelegent stwierdził, że o zasadna kandydatura, szczególnie że R. Lis od samego początku jest zaangażowany w inicjatywę budowy sieci bibliotek cyfrowych. Pracuje również w Federacji Bibliotek Cyfrowych nad rozwojem systemu Dlibra. W związku z wieloletnią współpracą z R. Lisem dr inż. C. Mazurek zakłada, że będzie on brał udział w działaniach Rady DARIAH-PL. Dodał, że wspomina grupa DH GIS niedawno rozpoczęła współpracę i ze względu na pandemię na razie działania jej są ograniczone. Zasugerował, aby od przyszłego spotkania Rady bardziej monitorować jej działania i plany związane ze współpracą z Biblioteką Śląską.

Mgr inż. Grzegorz Myrda potwierdził, że rozpoczęto współpracę z Biblioteką Śląską w ramach grupy DH GIS. Dodał, że pomimo kilkumiesięcznego opóźnienia w rozpoczęciu współpracy, w najbliższym czasie sytuacja powinna ulec zmianie. Przewodniczący Rady DARIAH-PL podziękował za głosy wsparcia dla przyjętej formalnie procedury działań w stosunku do wniosku BŚ. Powtórzył, że od kolejnego posiedzenia w spotkaniu Rady będzie mógł już uczestniczyć przedstawiciel Biblioteki Śląskiej i że warto powtórzyć wtedy dyskusję na temat oczekiwań konsorcjum wobec Biblioteki.

Przewodniczący przechodząc do ostatniego punktu posiedzenia: Wolne wnioski, poprosił o zabranie głosu dr M. Maryla, który już wcześniej zgłosił taką chęć. Dr M. Maryl powrócił do tematu poruszanego na poprzednich posiedzeniach Rady, a mianowicie sprawy ankiety projektów cyfrowych, którą skonstruował wraz z doktorantami. Ankieta już była rozsyłana. Przy okazji składania wniosku PO IR powstał pomysł wykorzystania w nim wyników z tych ankiet. Ze względu na małą liczbę odpowiedzi zrezygnowano jednak z tego pomysłu. Dr M. Maryl podziękował tym, którzy zmobilizowali swoje jednostki do jej wypełnienia i odesłali ankietę. Tu wskazał na Uniwersytet Adama Mickiewicza jako na zaangażowany w projekt. Mimo to zdaniem dr M. Maryla wciąż spłynęło zbyt mało odpowiedzi na pytania zawarte w ankiecie (30 odpowiedzi), aby dały one pełny obraz realizacji w polskich ośrodkach naukowych projektów związanych z humanistyką cyfrową. W związku z tym dr M. Maryl wraz z zespołem doktorantów przygotował kilka propozycji wyjścia z tej sytuacji. Zauważył, że wyniki ankiety mogą stanowić wkład w realizację projektu PO IR. Dodał, że w projekcie PO IR zakłada się m.in. rozmowy dotyczące potrzebnych narzędzi cyfrowych w humanistyce. Zdaniem dr M. Maryla analiza opisanych w ankiecie projektów dostarczałaby informacji na ten temat, stanowiąc podstawę do podejmowania określonych działań. W związku z tym dr M. Maryl zaproponował, że w

styczniu 2021 roku ankiety zostaną jeszcze raz rozesłane. Dodał, że można również wykorzystać Biuletyn Polonistyczny w celu rozpropagowania ankiety i opublikowania jej wyników. Aby realizacja tego była realna dr M. Maryl poprosił o: 1) dopilnowanie przez członków Rady wypełnienia przez jednostki ankiet, 2) mobilizacji przez Radę grup roboczych do zgłoszenia realizowanych projektów w ankiecie. Stan aktualnie zebranych danych nie daje możliwości naszkicowania pełnego obrazu różnorodności i złożoności realizowanych projektów, jak również omówienia zaangażowania instytucji w realizację podejmowanych projektów cyfrowych w humanistyce polskiej. Na koniec dr M. Maryl poprosił o sugestie na temat rozpropagowania ankiety.

Następnie Przewodniczący Rady poprosił o uwagi. Zauważył że temat podjęty przez dr. M. Maryla jest godny przemyślenia. Zachęcił, aby informacje zwrotne w tej sprawie przysyłać na drodze indywidualnej korespondencji.

Dr M. Maryl zapytał Radę o zgodę na podpisanie listu skierowanego do kierowników grup roboczych w sprawie ankiet. Dr Paweł Kowalski poprosił dr M. Maryla o przesłanie listy 30 respondentów ankiety, aby mógł pominąć ich rozsyłając ankietę członkom grupy roboczej. Dr M. Maryl zapowiedział, że na początku stycznia to zrobi. Prof. dr hab. A. Bursche potwierdził, że Rada może poprzeć inicjatywę i namawiać do wypełnienia ankiety.

W ramach wolnych wniosków głos zabrał dr T. Parkoła. Powiedział, że grupa robocza MIR otrzymała dofinansowanie na działania, które zawarła we wniosku grantowym. Został on złożony wspólnie z Instytutem Sztuki PAN, a liderem jest PCSS. Projekt dotyczy zwiększenia dostępności cyfrowych zasobów polskich instytucji kultury i nauki poprzez rozbudowę serwisu FBC. Jest to jest wkład in-kind do DARIAH-EU. Rozbudowa serwisu będzie polegać na stworzeniu narzędzia do wyszukiwania obiektów cyfrowych w oparciu o ich zawartość tekstową i ludową. Dr T. Parkoła podziękował Instytutowi Sztuki PAN za wsparcie i pomoc przy złożeniu wniosku. Podkreślił, że projekt stawia przed realizującymi dużo nowych wyzwań w nadchodzących latach. Przewodniczący Rady pogratulował uzyskania dofinansowania na realizację projektu. Na zakończenie spotkania złożył członkom Rady życzenia świąteczne. Po czym poinformował, że następna Rada przewidywana jest na marzec 2021 roku. Dodał jeszcze, że w lutym planowane jest rozesłanie propozycji formularza do sprawozdań z działalności grup roboczych działających w ramach konsorcjum DARIAH-PL. Wszyscy obecni życzyli sobie wzajemnie Wesołych Świąt i spotkanie Rady Konsorcjum zakończyło się.